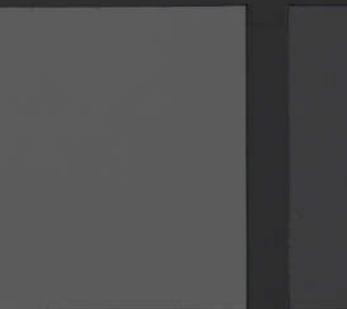
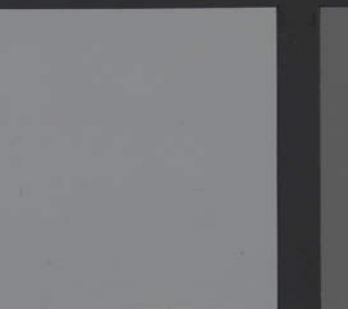
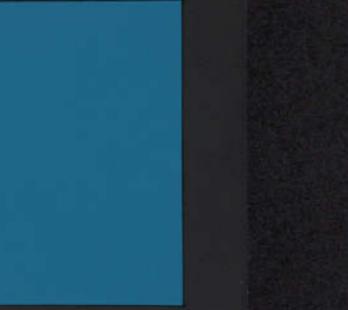
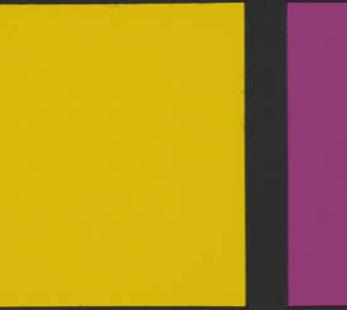
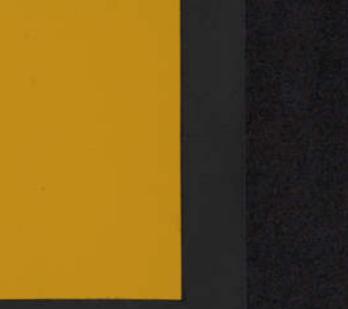
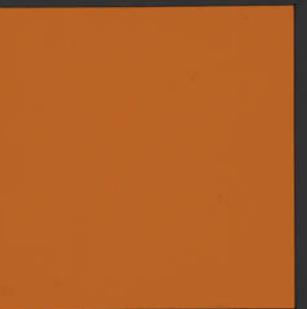
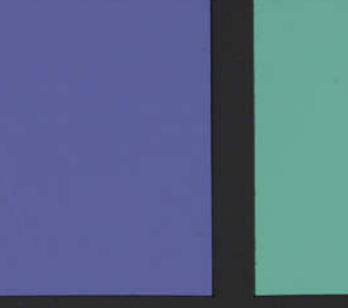
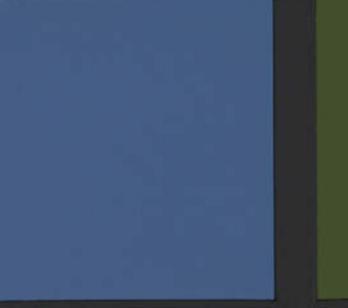
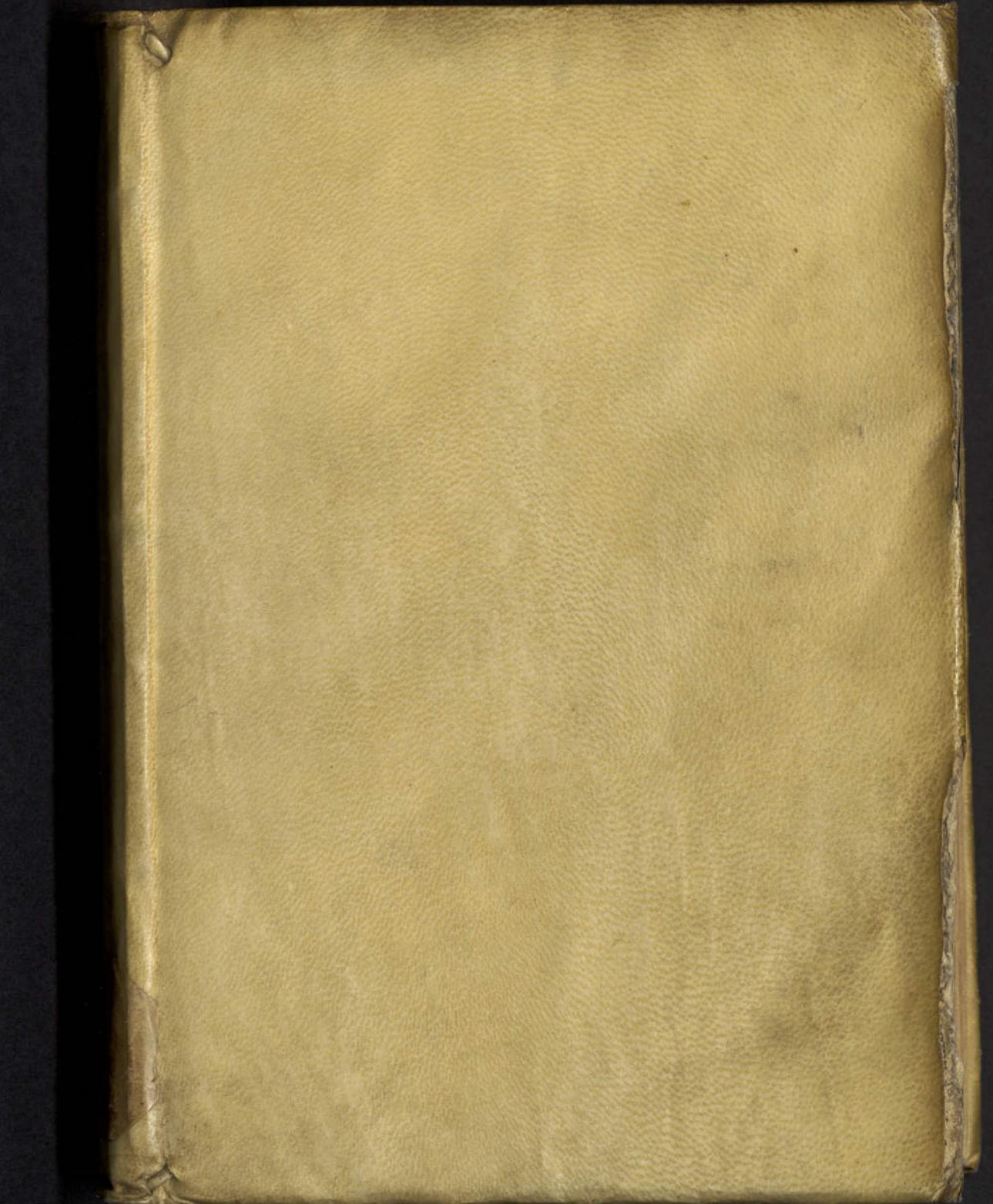


colorchecker CLASSIC

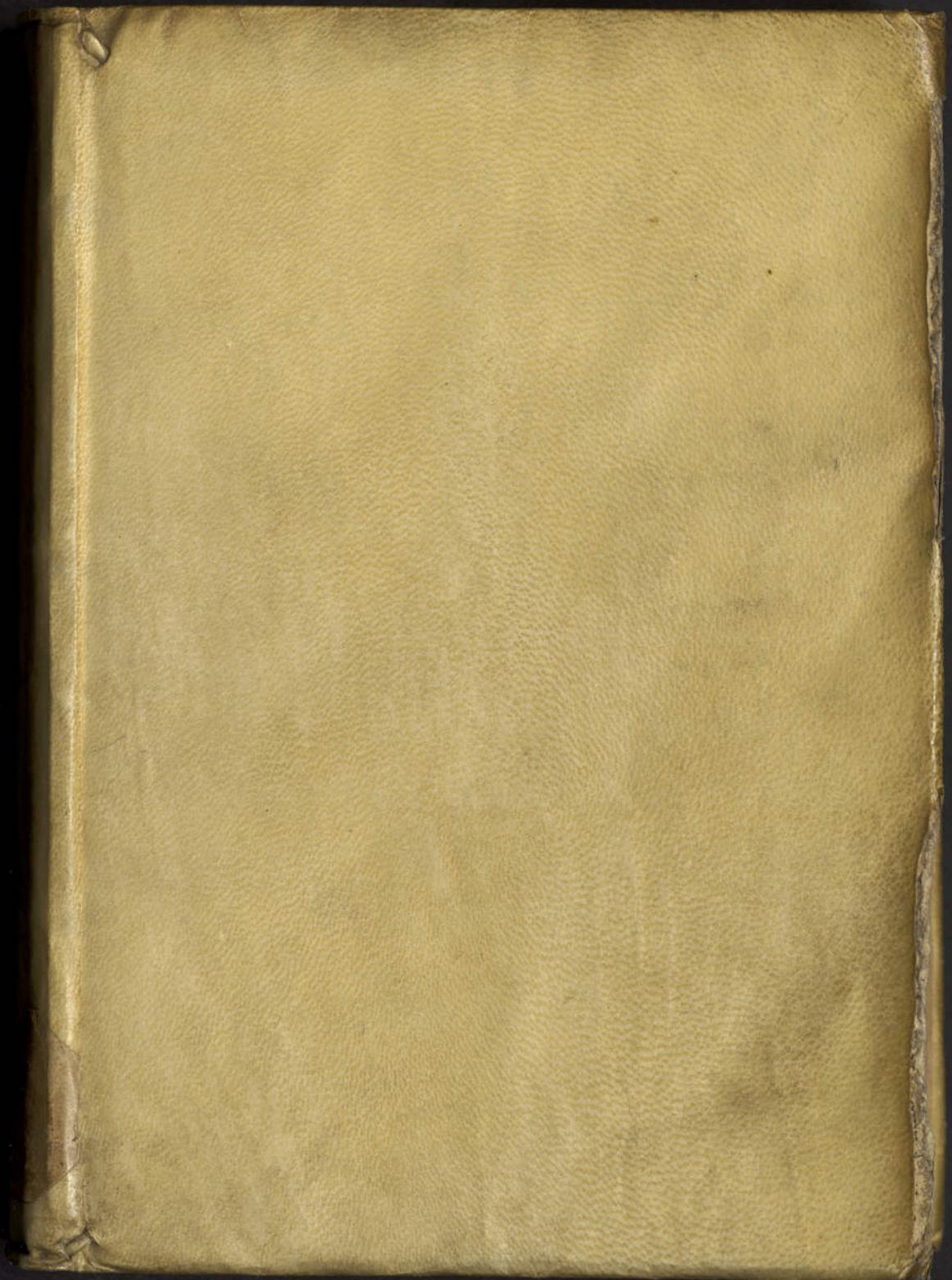


x-rite

mm



677



XV^e S. n° ~~688~~

677

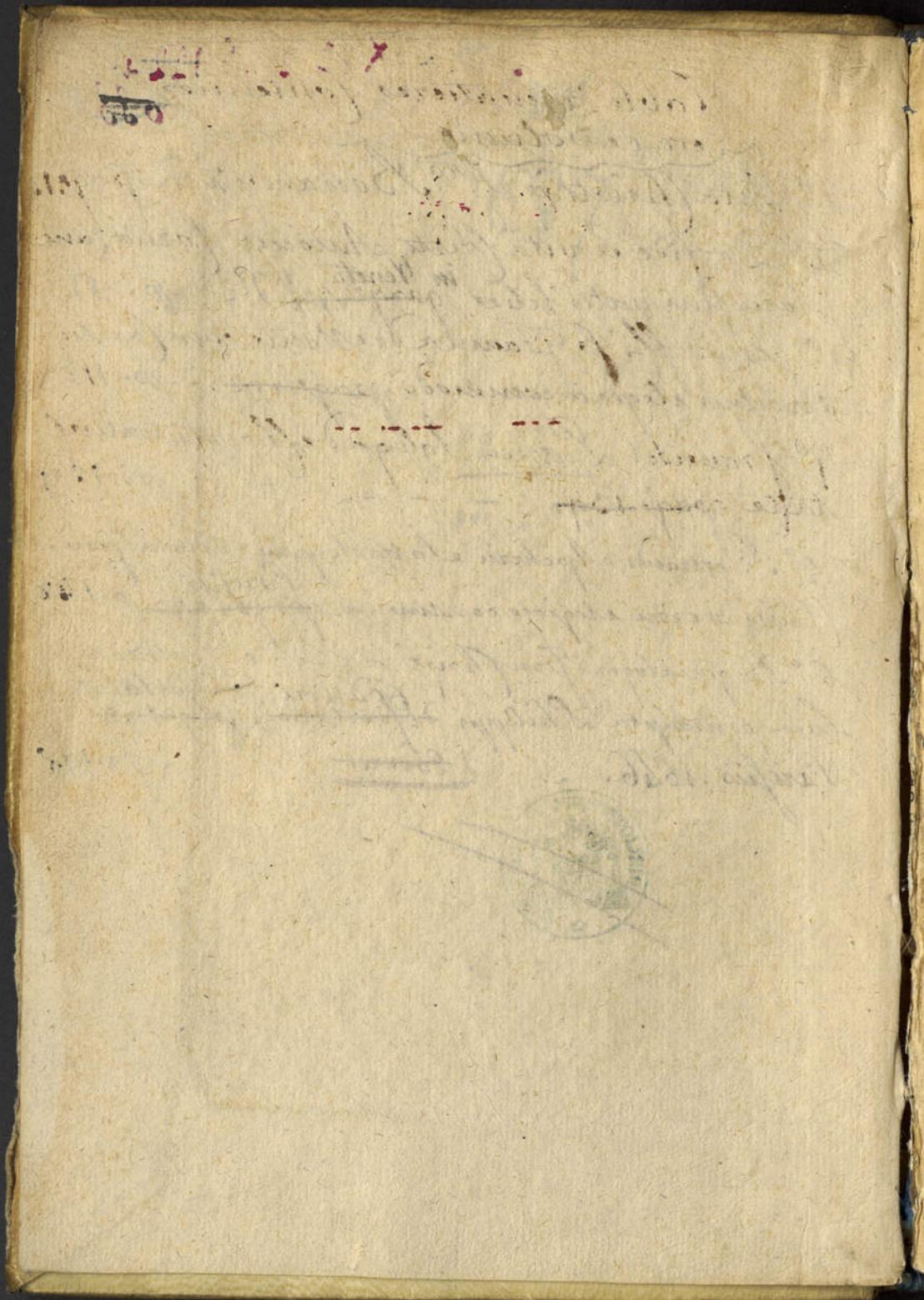
~~5054~~

XV^e Ann^o 1724.

Table des matières contenues
en ce volume

- 1^o. Vita Christi à Fr. Bonaventura pag. 1.
2^o. De fide et vita Christi Antonii Sornazani
placutini vatis libri in Venetia 1692 p. 55
3^o. Iesuiss ff. f. Joannik de Monte cum fanticis
versibus elegi accommodo pag. 112 p. 112
4^o. francisci Patricii Elogia de Christi nativitate
tales pag. 139 p. 139
5^o. Bertrandi Apcherii Soterologium vitam Iesu
Christi versus elegiaco continuare pag. 142 p. 142
6^o. De genealogia Iesu Christi a Fr. Matthaeo et
Luca conscripta a Philippi Goduri dissertatio
Parisios 1656. pag. 198 p. 198





3e p. 112

Jesu's ff. Jo. de mōte

Parisiensis minorite cum cantu versibus elegis accommodo.



Disticon.

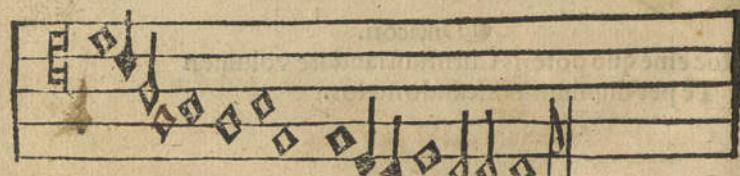
Hoc eme quo poteris Christum laudare volumen
Te per diuinum letificando melos.

553

F.Io.de Monte Anthonio de stagno Engolismi
rum episcopo viro integerrimo. S.P.D.



Puscum nostrum per uigil antistes: quod in ser-
uatoriis Iesu laudem: quatuor dierum spacio cō-
didi: tibi dicatum plano supercilio accipe. Cum
enim essem de me plura benemeritus: hac q̄tula:
cunq; excogitati uncula: meam erga te gratitudi-
nem volui demonstrare. Nihil equidem ingratí-
tudinis labē: magis a me vitādum constitui. Cui a me propulsā-
dæ q̄tum incumbo: tantum utinam inuidie extinguedæ nasutu:
li quipiam insudarent. Liberius procul dubio virorum studioso-
rum clarescerent ingenia: scriptaq; nunc situosa lucem viderent.
Zoilorum eiusmodi quisquis senecias expauerit a laudibus diuī-
nis habet desistere. Quibusquidem a me q̄tum vacandum est tā
cum hosce flocciducam. Habe itaq; grata has laudes eo facilitiori
stile contextas: quo leuius intellectum sequatur affectus ut vna de
um iubilis & cantu subscripto magnificent. Vale. Ex cenobio no-
stro Parisieñ. Octauo Idus Iullij.



|| b.m



De preuaricatione Adami & Euæ.

Q̄ Nocet humanis cęcati morsus adami.

Omne venerarunt pomavorata genus.

Q̄ male femineis curauit fidere verbis:

Femina quod credit credere sepe facit

Credit̄ hic spōse: que credit̄ ante colubro



Herentes angui deseruere deum

Mulcta subest: equidem foliorum tegmine pubem

Cinxere: alternus sedit et ore pudor

Quosq̄ tumere potest mulier coniuncta per annos

Q̄ puerum crimen sepius ista parit

Nostra ī dāna sui de duxit guttura pomo

Sentit posteritas quod monuisse nocet

A.ij.



¶ De fuga eorumdem a paradiſo.

Erit ascrea deo:paradiso extrude rebelles
Arce delicijs seu meruere tuis
Exul erit proles sitiens q̄ ardore dolebit

Durum a perpresso frigore cauma feret.

Q̄ longa hec gulule tormenta libido paravit
Vnius innumeris culpa peracta nocet.

Esca hec florigeris nos profligauit ab oris

Dum tamen hanc resides semper animamus obest

Nos melius plangore premi / q̄ numinis ense

Quos cibus hic vincit: numinis ensis arat

Ergo gule obstantes celestia iussa sequamur:

Nam quecunq; pati cogimur: illa dedit



¶ De annunciatione.



Vm sobolis gemitus prospexit eletys amaros

Etheride q; orans nuncia vitgo capit

Etheride eloquium serpentis sibila vertit

Ac Mariæ virtus fecit ad astra viam.

Se superi ancillam paranimphi adverba fatetur:

Spondet: et extemplo numina ventre gerit

Vbera celesti miratur lacte repleri

Qz q; sit ignoto turgida facta viro

Virgo fit hec mater: nobis vt sedula natis

Efficiat fratrem: qui pater ante fuit

O virgo humane casta instauratio stragis

Quem stabulando patis syderate q; mouet

A.ij.



¶ De Visitacione.

DArthenice impleta mox visit elizabet aluo.
Celesti et leuior pondere celsa petit
Ventre gerit solo qui condidit omnia nutu
Quam sibi condiderat yenter hic aula fuit
Aula fuit regis: diuinis et regia nati
Regia spiriticis sepe referta choris
Fecerat hanc aulam qui casta est factus in aula
Fecerat et matrem fit quoq; matre deus
Mater it ad matrem: natum quoq; natus adibit
Ut sacra baptissimi terpus in amne prober
Laudat anus mariam: superum canit ista tonantem
Fetus virgineos tum benedixit anus.



115

¶ De nativitate.

Cce parit virgo: natum quoq; mater adorat
En celi misero vagit in orbe deus
Non abraha aspexit: quem bos comitatus asello
Aspicit optarunt: nec tenuere patres
Vagis et ceptas sentis puer optime penas
Quas sumpta ex Maria carne daturus eras
Ast nondum accedit presepia parua satelles
Qui imponat celæ membra tenella cruci
Cornibus impeteret: pedibus q; arceret asellus
Nec smerent dominum morte perire suum
Bestiamente carens quem non cognoscit apella
Nouit: sed tandem noscet apella deum



¶ De circuncisione.

O Vm tibi deradit presegnia casta sacerdos
Prescindis legis Christe puelle iugum
Octiduo genitus fundis pro lege cruem
Et tolerans cultrum nostra piacula luis
Non pro te toleras nam cuncti cris exors
Pro nobis toleras: quos mala noxa ligat
Non cruar infectus potuit detergere labem.
Purus adest: puro noxa cruore perit
Noxa perit: saltem valet ipso cruore perire
Stilla huius potuit quodq; lauare scelus
Ergo quid effundes fluuios in morte cruaris?
Causa mihi clara est fundere cogit amor.



De epiphania.

E querunt reges: ut thure amunera donent
Te quoq; testentur thuris honore deum
Pauper eraſ: in op̄i apportant diuinitus aurum
Pauperibus yoto nulla deesse queunt
Te bona mater erat non diuite diues alumnō
Qui te habet: & victum semper habere potest
In stabulo latuit: reges petiere latenter
Qui latet a mundo ſepe probatus erit
Cognorunt numen puerili in corpore reges
Stella locum docuit: piftis et alta deum
Numen adorarunt qui regia ſceptra gubernant
Palitor adorarat qui peda curua gerit.

B.j.



¶ De purificatione.

Vrificanda adiit tamen hec sine criminie templum
Mater enim phœbo purior vna fuit
Nullam hec humano contraxit semine labem

Atnihilose cius templo pianda petit
Numinibus geminas offert sine felle columbas
Quippe columbini pectoris illa fuit
Anna exultabat vidit sua vota symeon:
Atq; orbis precium vidit in egesenex
Gaudebat mater: capularis gaudia turbat
Vaticinans gladium virgo q; tristis hebet
Iamq; doles mater: iam nostra piacula soluis
Et tibi prima huius causa doloris abest.



117.

De Herodis in insontes puerulos debacchatione.

Orte puellorum Herodes quesuit honorem

Mors sibi perpetuum de decus illa dedit

Interdum occurrit querenti in colle ferinam

Angnis: ita opprobrium qui decus optat habet

Hic voluit natum per fata extrudere regno

Sed pueris cesis singula sceptr'a dedit

Hic minimis nocuit: minimi nocuere nocenti

Vermes: pthiria si quippe refertus obit

Obfuit ille sibi. pueris cum sequus obesset

Sic alienigena notus in orbe deus

Noscitur egipto: sol fuscis lucet in umbris

Deserit herodem: sic tenebrosus obit.

B.ii.



Defuga Mariæ

STheride monitu pharias diffugit in oras
Et simulachra illic procubuere deum
Soter egyp tum iudea egressus abiuit

Virginis et nativector asellus erat
Quis ferat externo passos in rure labores?
Qæta audit matris sedulitate puer?
Rex erat & verne munus pro regis obiuit
Fastibus: & mitis rege furente latet
Rex bacchabatur Christus cedebat ut agnus
Nunc tenet hic solium rex tenet ille styga
Flaccuit herodis: periit q; potentia vani
Hanc q; manus Christi non moritura premit.



118

¶ De Iesu perdit.

Deu dolor heu primum sectatur sepe dolorem:
Post gladium gladius virginis extra rapit.
Audierat veri certissima verba prophete
Tum patuit verum vera tulisse senem
Acceden templum natum sua gaudia perdit
Predicti et gladius corda doloris habet
O quanto luctu pia natum virgo requirit
Quo mallet vitam deseruisse suam
Perdiderat precium redimendi celitus orbis
Non sibi tunc cure scissa crumenafuit
Prestabat nummis: non custodisse gemebat
Ob depredatas que tacuillet opes

B.iii.



¶ De temptatione Christi in deserto.

ESURIENS PETITUR STYGIALI A DEMONI^E CHRISTUS

HUNC Q^U FAMESCENTEM VERTERE SAXA MOUET

PANIS AT HIC CE LI SEGETES NON QUERIT EDENDAS

ETHEREI PANIS POSCIT HABERE DAPES

IN IUGA PORTATUR RAPIDO CACODEMONIS AUSU

OMNIA DAT DEMON: QUO SIBI DETUR HONOR

CULMEN ADIT TEMPLI: MONITAT Q^U ELABIER ALTO

CERNERET UT SALTU SI DEUSILLE FORET

FRUSTRA AGITAT CELSUM TENTATQ^U AGNOsse TONANTEM

NOUERAT: AST NOTUM SPREUERAT ARCE RUENS

NOSCE DEUM NEBULO: NUNQ^U TAMEN ASTRA REDIBIS

NUNC HOMINI INUIDEAS: IAM SIBI CHRISTUS ADEST



119

De suscitatione lazari.

Agdale^t lachrimis Marthe & stimulatus amore
Vt releues fratrem castra benigna subis

Emittis lachrimam humanum miseratus ouile

Quam plebs ede sacra vindociana colit

Democritus cernen humana negotia riste

Flesti hominem primo criminе tanta pati

Hic nos flere decet tandem ridebimus astriss

Spiritus ut prima morte solutus eat

Cum Christo lachrimas fundamus: rideat effrons

Rideat hic sulphur quem stygiale manet

Postrisum lachrimę post gaudia vana cocytus

Post fletum risus gaudia post lachrimas,



¶ De peccatricis accessu ad dominum.

Miserans homines o dulcis elety os annis



Te discubentem labrica thais adit

Euilat; et yan os soluit ploramine risus

Et lachrimabundo tergit amore pedes

Dumq; pedes tergit detergis criminis pectus

Obsequio paruo premia magna refert

Heu miser est tandem qui criminis perget in orcum

Te modo plorabit non adiisse pium

Quoscung; admittis: nec thaidis ora recusas

Hac licet exiliat murmur in ora virum

Heu que lustra tenes meretrix accede vocantem

Que sordes viciun terget amoris aqua.



120

C De samaritana a qua petit potum.

I Assus es o sother quo languida corda valescunt
Poscis aquam quo omnis vina racemus habet
Christe fatigaris qui pectora lassa focillas
Ipse fatigatus sum mala causa tui
Nondum exantlhasti quos debes ferre labores:
Heu nondum est penis meta parata tuis
Thaïda compellas nullum aspernare creator:
Ast te aspernantur multa creatu/deum
Samaritana tuis mutatur adultera verbis
Dulcis es alloquio: pectus amore frues
Christe sitis: puteus sitienti proximus adstat
In cruce dum sities fel tibi potus erit.

C.j.



¶ De accessu in Iherusalem super quæ fleuit.

Hriste tibi a solyma turba prestantur honores

C

Ecce tibi laudes paruula turba canit

Versilis o nimium quæ nostri est gloria seculi

Te seculi labens gloria flere iubet

Fles: siquidem cernis qui te modo laude coronant

Quot tibi dant laudes tot tibi probra dabunt

His declamasti nec te quisq; excipit hospes

Quæ non laudatum laus simulata iuuat

Tuq; canalibol; frigere relinquoris instar

Cogit & vt redeas magdala castra fames

Fleuisti populi iam non reuocabile crimen

Fleuisti mortis conscientia corda tuæ.



128

piece

¶ De expulsione vendentium & ementium de templo.

Mane urbem rediens colibistas pellis ab æde
Hincq; fugas cupidos fune rigente viros
Heutimeat timeat symonis qui labo notatur
Nempe flagella tonans asperiora parat
Si mihi fas esset symonas collidere fune
Hic foret attritus; nil nisi stupa foret
Extimuere tuos plus seu a canabe vultus
Hinc sibi responsi copia nulla fuit
Quid symonissantes tibi dicent ante tribunal?
Siterres pauper quid rogo diues ages
Cerno q; reprobes templi myrothetia vendis
In sacra ut mulier quos cupit e de locet,

C.ij.



¶ De cena domini.

Tunc agnum mendis fidis stipatus alumnis
Te quoq; tradentis membra cremenda lauas
Quinetiam instituis nobis sacra liba fouendis
Teq; sub his vero verius esse doces
Hoc pastus funem scariotes rumine sumpfit
Quo foret in stygias mox retrahendus aquas
Sume pro affectu tam candida liba sacerdos
Si sine amore capis liba nocere queunt
Omnibus anteferas: nil plus dilexeris illis
His nihil in terris dulcius esse potest
Preposuit Iudas nummos celestibus escis:
Hunc etiam nummus perdidit ante dies



122

iecc

¶ De lotione pedum apostolorum.

Flacteris ante tuum celissime plasma creator
Tuq[ue] lauas petri se renuente pedes
Pelluuo immisit post verba minacia plantas

Lauisti et Iudæ: nec scelus vnda tulit
Hūmilitatis opus nec solum velle docetur
Que reliquos debet ducere turba viros
Christe lauas plantas: quas impia Roma videbit
Que rome erecte sacra prophana terent
Te tamen his linquet fugiens ad verba puelle
Et pedibus lotis tendet in antra petrus.
Christe lauas plantas: quas celum optasse patebit.
Dum fuerit pedibus versus in alta crucis.

C.iiij.



¶ De oratione in orto.

T Olli orans calicem vitare pericla docebat
Affuit oranti celitus etherides
Somno oppressantur comites: vigilare precatur.
Pollicitus mortem petre sopore pigres
Fur vigilat celi thesauro ut priuet egenos
Custodi Christum quo sine petre gemes
Hic tibi diuitie iam custodire labora.
Sis vigil: ad furtum est sœvus apella vigil
Se vigil in fano cayphas ab domine priuat
Dum cayphas vigilat vis ne sopore premi
Si vigilare nequis tibi cur assumis ouile
Quem sapor astringit non bene seruat oues.



CQualiter fuit captus in orto.

N recutita cohors scariote freta ministro
 Sternitur ad Christi verba modesta pijs
 Quem capiant suet signo manifestat amoris
 Et quem hosti tradit: fingit amare deum
 Mox petrus exurgit: pellitq; a lumine somnos
 Ense petri malchro protinus auris abest
 Sed petre quin aliam mucrone furente remost
 Dignus enim bina plecter aure fuit
 Illi nequicies geminas occluserat auris
 Quæ non ceperunt verba benigna dei
 Arma odit Christus: grata est patientia Christo
 Aurem sanauit pistis ut hanc subeat.



¶ De illusione Christi.

Btegitur facies turpi pulcherrima velo
Vt fuerat sputi commaculata lue
Non simiso vulgus mutet tua pectora vultus
Ecce tegis ne tede trucitate vocet
Nuda sit hec facies: recto & videatur ocello
Quem modo deseuis turba benigna gemes
Quem modo sic velas plus sole micare videbis
Quas ve tenes vincitas heu patiere manus
Cernere Christum horres: cernes cum cernere nolles
Cumq; alijs dabitur cernere: cecus eris
Illudis verum tactu & sermone prophetam
Iungitur et spurcis valgia multa iocis.



124

¶ Dicitur ad Annam.

DVcitur innocuus palmas religatus ad Annam

Q; q; si thic captus letior Anna venit

De quibus ille rogat iam iam fugere nec adsunt

Dedecus ut taceat Christus & ipse tacet

Dumq; suam forti doctrinam roborat ausu

Sustinet audaces a nebulone manus.

Sed quæ causa ictus quin pugnis Anna scelestum!

Qui non expectans iussa superna quatit

Iusticiam fugiens fontes impugne relinquis

Insontem q; ictum vis tolerare crucem

Te rationali priuat dictamine liuor

Iudice te Iudas verbero digna luat.

D.j.



Ducitur Christus ad Caypham.

Vceris ad Caypham pro tempestate coragum.



Atq; illic falso teste petitus ades

Nuda tibi flenti illorum metanea patebat

Dissimili q; vsu pectus & ora rapi

Fallere te nequeunt rimantem pectus & exta:

Falluntur dum te fallere posse putant

Te mixtim insimulant fraude: & tua dicta reuertunt

Postico & victus munere testis erat

Sannio te ridet: cacethos q; encrine retentat

In te sic mutum labra retorta mouent

Quid tua tam patitur carne ilatebrata potestas?

Disperient Cayphas/Pontius/Anna/Socer.



125

Ducitur ad Pylatum.



Vicitur infaultris docti pretoris ad edes
Qui bene cognorat liuida corda virum
Collidunt proceres: fitq; illis fabula Christus

At Christo tandem fabula tristis erunt.

Te videt Herodes: Ponti q; reformat amorem

Quem bili paucos soluerat ante dies

Dicite pretores quotiens sic vertitis æquum?

Et quoties redeat vulnere litis amor?

Si roget heu verres: non iam defenditis æquum

Vt reparetur amor causa clientis eget

Debuit insontem acceptus dimittere iudex.

Non regi ad risum mittere: crimen habet.

D.ij.



¶ Ab Herode redit ad Pylatum.

HEODEHEU demens sapientia vera putatur
Quod fuerat sophie nomen inane putat
Iudea ut demens ad rostra remittitur insons

Pretor et innocuum soluier ipse petit

Ast ringunt populi: sublata & voce fatigant

Vt cruce tollatur gens maledicta petit.

Non erat innocuum vinci sine crimine pretor

Hinc cogente animo soluere morte volet.

Christe taces: in te gens rectinescia clamat

Torquet & in vultus pty smata fœda tuos

Sil lupus ipse fores gens vocem perderet ista

Non tibi vox: etiam tot patuerelupi.



126

1666

¶ Christus flagellatur.

A Clamore nequit pretor cohibere populum

Quem sitiunt igitur / panditur ecce crux.

Christe flagellaris das duram pelle colassim

Virgarum & strigis candida membra rubent.

Dilaniant plantas; prestringunt verbere lumen

Inqst tuum corpus iura fatales habet

Nunquam in Christum violet miseratio phrenas

Gens diluta agni compatiare neci.

Non lacera emotus dissoluere membrana laborat

Alt patitur mali triste q^z soluit onus

Scindere cor:necte posthac odiosa similitas

Opprimat:en christus felle columba caret.

D.iiij.



¶ Christus coronatur.

Ibices fuerant horrenda in vulnera versæ
Imponunt plagis pallia rubra tuis
Heu dolor; heu vulnus iam iam renouatur honore
Spinea dum cingit triste corona caput.
In cerebrum transit; lesa est sapientia spinis
Atq; leuis sceptrum supplet arundo decus
Quis dolor; o fratres; fuit huic ceruice forata
Nam cerebrum sensus causa suprema manet
Incumbunt serto baculisq; in vertice pressant
Miscetur lachrimis stilla cruenta pijs
Efflare sanīam; nīsi corpus numen haberet
Ni deus adītaret; iam moreretur homo.



127

1466

Christus irridetur. & petitur ad crucis supplicium.

Omilio in Christi consurgit ineptulis ora
Et puer o vt clamet mandat vterq; parens
Panditur hic populo / gestans insignia regis.

Spinea: qui non rex en homo: pretor ait:
En homo: non rex est: hominem miserarier æquum.
Sufficiat risus factaq; sanna viro.
Liuenti ast populo non risus sufficit effrons
Et liuens populus tristia fata petit
Hic quando absuerit: dicunt: ridebitur vltro.
Nos viuens tristat: gaudia nulle dabis.
Gaudiades pretor ni dones ipse dolebis.
Hostis es Augusti: ni cito morte cadat.



C Pylatus damnat Christum.

Vmlauat iste manus insontis sanguinis vltor
Sed mens sordidior q̄ fuit ante manet
TDilutis manibus: creuere in pectore sordes
Candescunt palmae: sed metanea nigret
Qui credis populo consorti crede pilate
Nempe potest mulier consuluisse bonum
Consuluit crimen(verum non credis) adamo
Quin igitur credas non facit illa fides
Id facit ambicio q̄ sponse audire recusas
Parere & voto lege negante truci.
Das populo Christum: scandit poliantria Christus
Te dabit orci colis: i magia tecta petes.



128

1666

¶ Christus gestat crucem.

Ert crucis hic lignum:nato q̄ fit obuia mater
Ligna videns/nati sternitur ante pedes
Prostratur genitrix:scribens hęc fundo lituras
Quis Mariae fletus fletibus absq; videt?
Subiacethic oneri:dolor in crudelē onusisti
Hinc symoni mandant ad iuga ferre crucem
Aucta timet rabies/ne mortis de decus absit
Optatenim allophilas cernere fata viros
Nimirum decuit pendentem vt turba videret
Extera:pendentis quæ probet ore fidem
Exteragens vidi:non se ē excusat apella
Inuidia paſſum nec meruisse crucem.

E.s.



¶ Expoliatur Christus ad crucem.

Ispoliant Christum: mater videt eminus adstantes
Vulneribus q; herens vulnera vestis agit.
Ocius accurrit: soluit quoq; linthea fronte

Et velat pubem mater honesta sui

Non datur alloquium: sed seu expellitur iactu

Ista videt natus/crescit & ipse dolor

Melitaq; mater: ait te compellare dietim

Heu quondam potui:nunc tamen ipsa vетor

Heu precor a nato non me iam excludite fratres

Si moritur moriar: meq; necate simul

Sic maternus amor cogit se inmergere turbe

A qua virgineus fugerat ante pudor.



129

recd

Disponitur crux.

Tasmanibus vinclis: in te omnes lumina torquent
Atq; parant tarda sedulitate crucem
Accipit hic terebram: illum malleus occupat ingens
Ille facit forulos: hic celer vrget opus
Interea vacuas largo tua lumina fletu
Gens vt te occidat: cogitat omne malum
Protelat mortem: cruciamine gaudet ad aucto
Vt mala plura feras: non perisse volet
Gaudet in afflctu: gaudet longare dolores
Mortem optant: sed mors meta doloris adest
Sic mortem nolunt: sed te moriente do lorem
Mors erit his tandem: sic sine morte planis.

E.ij.



Affigitur cruci.

Ternitur in ligno: totos q; extendit artus.
Crux Mariæ teneros dimouet ista sinus.
Iam dirimit sacras ferrum cruciatile venas.

Sanciat & ferri virginis exta sonus.
Leditur illa manus superos que fecerat orbes.
Que visa est cecis restituisse diem.
Linij thec oculos sputo q; luto q; palustri.
Qui fuit & coecus protinus astra videt.
Non manus eternam tibi conferet ista salutem.
Hanc etiam inclauas te q; ligata patet.
Te tamen hæc fecit: non hanc impugne ligabis.
Quo te demittet perpes erynnis erit.



130

¶ Eleuatur crux.

Olleris in celum medius q[uod] sub ethere pendes.

Sic pater in te vnum criminia nostra facit

Heu recipis fulmen quo nos lessaret iniquos.

Heu toleras nostris debita fata malis.

Seu poteras vnum soluis q[uod] & debita solues.

Nulla erit in nostrum poena relicta scelus.

Figeris & nullus iam posses artibus vti

Thesmophoro miti vox tibi sola manet

Vox tibi sola manet qua nos accersis in astra

Verbera non manibus: nec dabis ore minas.

Precipis ut matriteneamus federa natum.

Nilmelius propriamatre datur useras.

E.iii.



¶ Christus alloquitur matrem.

P Ec gemit atq; dolet cum: matre gemente dolebo
Fidus ero matri iam per acerba comes
Mortuus es: non es seruos cblitus amantis
Mortuus es: viuit quæ mihi mater erit
Viuit vel potius post talia funerala languet
Langueboq; vna teq; redire petam
Flebilis humanæ dat virgo/paterga saluti
Sufficerent nati vulnera:mater habet
Nil doluit Christus cum lancea pectus adegit
Ast lexit matris lancea fixa iecur
Lancea te lexit quæ corda reclusit alunni
Baptismum tamen hæc sacraq; vina dedit



131

De matre tenente puerum in gremio.

Cce tuo genitrix veniens a corpore corpus
Materno ecce tenes membra cruenta sinu
Gratus in feno quondam vagire videbas

Vertere vel laticest e te rogitante mero
Liuores spectas densata & vulnera passim

Affiduo nati diluis imbre cutem
Materna lachrimæ currunt per corpora nati

Atq; crux lachrimis tingitur iste tuis
Nunc vbi pastorum iusti & vitulatio sponsi?

Nunc vbi trinorum munera tria ducum?
Illi ceteride ietum peana sonorant
Ecce suum dominum fata tulisse gemunt,



CVngitur corpus Christi sacrum.

Ngitur a iustis verum non debuit vngit
Non cinerandum ylo tempore corpus erat
Aspicit haec mater: passim & lamenta resurgent
Heu lachrimis cęcas lumina fessa piis
Cognatę obsequium secum impendere fideles
Feminee vxerunt ossa refracta manus
Ponitur in tumulo/niueo q̄ in ventre/ quiescat
Tristius: haec anima nam sine corpus erit
Vitam vtero sumpsit petroso includitur antro
Semper iuncta deo vita sepulta facet
Letata es genito:mater tristare sepulco
Letare resurgentipignore mater eris.



132



Christus descendit ad inferos.

Corpore sic teo mens inphlegetonta subiit

Videre hanc iusti per locafurua patres

Nuncia baptistæ quæ dixerat ante probatunt

Vtq; queunt mentes mente patente canunt

Primus vt occurrat cum æua legatur adamus

Vult & vthoc munus fortior alter agat

Vix frontem audebat venienti attollere Christo

Eribuit pomis æuaq; prima suis

Dicunt causa tue fumus dulcissime mortis

Te decuit nostro crimine magna pati

Q; peccata nocent q; longi est noxa reatus

Q; longo tenebra tempore crimen agit.

F.j.



¶ De resurrectione.

Ontinuo Christus propria virtute resurgit
Quod triduoliqui t' mens sibi corpus habet
Obstupuit vacuo insomnis custodia busto

Dum custoditum corpus abesse vident

Mors ita peccantum vita moriente reuixit

Vitaq; post mortem iam rediuua manet

Gaudia iam redeunt sumas tibi gaudia virgo

Quem bene sperasti posse redire redit

Natus adest gaudens celi q; accinctus honore

Cerne triumphantem dedecus omne siuit

Iam dea leteriis natum letanter adora

Ille tua nebulas fronte mouere potest.



133

De mariarum ad sepulchrum accessu.



Am lucescebat rorans pallantias agros

Prima genus tumulo lux muliebre trahit

Dumq; nurus pergunt dicunt quis busta reuoluet

Impedient vntus saxa reposta pios

Adfuit etherides niueaq; in veste refusit

Surrexisse canens vnguina vana refert

Etheride alloquium linquentes strata merentur

Sepe quidem rupta surgere nocte iuuat

Nunc igitur tam alto quid sceptria luce redormis

Interrialis bracchia corpus alis

Diligishypodamen veneriste philtra soporant

Hec sine iam Christi sapis ynge pedes

F.ij.



¶ Apparuit Magdalene.

Cuius amor veris tunc deflagrabat in extis
Querebat dominum per monumenta suum.
Obuius efficitur patuit q̄ olitoris imago
Nominat & Mariam: protinus illa stupet
Exxit hic olitor nocuas qui sustulit herbas
Flores q̄ inseruit quis modo pulchranites
Audijt hec dominum: dominum q̄ agnouit ab ore
Mox prono vt tangat ntitur ore deum
Ast immortali contacta est pollice frontem
Sicq̄ hodie frontis pars ea tacta manet
Hæc mundata licet: fuerat tamen vista dione
Carnem immortalem tangere virgo petat.



134

CApparuit discipulis euntibus in Emaus.

Discipulis iunctus tendis peregrinus in emaus
Et peregrinantem pandis habere fidem
His quoq; colloqueris reseras q; oracula vatum
Abbreuias longam sancta docendo viam
Hospicium patuit: patuere crepuscula noctis
Inq; suam cenam nocte cadente vocant
Teverum panis manifestas fragmine panem
Ad vitam gaudent te redisse suum
Nonte querebant sed te inuenere vagando
Claususte quero nec reperire datur
Hic precor hic ad sis nostram q; accede prosequam
Aut peregrinando te reperire iuuat.

F.iiij.



¶Apparuit Thome.

Obis exemplo scortantes sumite thomam
Credula res estis credulus esse nequit
A Non precor ornatis lenonum credite tegnis
His faciles aures non tribuisse decus
Ast res credulior thoma tamen este leuero
Nolitis q̄ dei pretetigisse latus
Dat latus hic thome Mariam qui dispulit vngue
Sufficiat nurubus continuisse pedes
Vir latus attingat cordi q̄ immisceat vnguem
Q̄q̄ manus sensit certius ille canat
Crediture experto Thomas fuit hocce peritus
Sic Thome experto credidit in da cohors.



135

¶ De ascensione.

Tum repetit Christus tandem redditurus olympum
In celum admirans scandere turba videt
Suspiciens mater poscebat ad ethera tolli

At bene conueniens ut moreretur erat
Cernebat petrus cupiit q̄ relinquere corpus

Debuit ast petrum tollere morte nero
Quid mirum: si te quis sic videre querelis

Absq; illis seu fata tulere manus?
Non ego te vidi verum in te corpus anhe'at

Optat & ex vegeto corpore vita ea
Nonego te vidi: spero post fatavide

Tyndaridis forma gratiōr vñ useris.



¶ De missione spiritus sancti.

Que bene res hominum miseranti pectore curas
Postquod abscessisti pneuma creator adest
Mittitur en perte celi paracl^etus ad orbos
Ne sine solanti tristia corda labent
Qui tecum timuit muliebria verbula Petrus
Alloquitur proceres nec imet ante feros
Discurrunt mundo toto sparguntur in orbe
Atque tui ignotis preficiuntur heris
Multa tamen tolerant paracl^etus vincere prestat
Dum quoque vincuntur barbara sacra domant
Scipio iam victor non tantum contulit yrbⁱ
Quod genitricide contulit ense cadens.



136
1662

¶ De aduentu Christi ad Iudicium.

Deu venies venies mundum tamen ante cremabis:
Fiet & immisso mundu sic igne nouus
Heu venies venies strepidet metanea malorum.

Atq; reuersuri vitet amore minas
Heu venies venies priuatim in morte timenda

Te quemcunq; sua cernere morte decet
Vita perit: breuius q; nauis transeat vndam:

Nec volumus viciis abstinuisse malis
Vita perit: vitam tunc emendas iuuabit

Ft spretis vanis semper amasse deum
Vita perit: vite tunc tuncrimabere cursus
Tunc quoq; nobiscum vix miseranter ages.

¶ Laus deo.

¶ Ve qui Iesum pro virili sua non laudauerit.

Epigramma.R.in Christo patri.D.Anthonio de stāgno
Engolismorum episcopo per.F.Io.de Monte missum.



Ierio visas manans a gurgite stagnum
Iam pete thespiadum paruula musa decus
Ecce habitat cytharā cytharā tenet alf apollo
Hunc sacra cordato pallas honore colit
Nostra illi exhibeas cētum per verba salute
Doctaq; sis tantum flectier ante patrem
Si roget ille locum qui me tenet aut ubi degā
Paruam hī locū est meq; proseucha tenet

Si roget ingenium cuinam se inflexerit arti
Detineth hoc scoti celica scabricies
Si roget in studio quisnam mihi fulcra ministret
Mantica dat viçtum sed mihi nemo libros
Postmodo moecenas ut sit mihi musa rogabis
Quod q; opus est nostra pr̄esul in arte dabit
Ne tamen ignorans quæ posces dona recuset
Que per te fuerint dona petenda tene
Tantum posce rudi hysfutum pro corpore tegmē
Tum tibi tum græcos posce thalia libros
Nostri etenim græcam me linguam velle doceri
Quam sine codicibus nec labor vllus habet
Hos tibi si dederit memorando munere pr̄esul
Pr̄esulis exemplo munera tanta canes
Ast tibi si fuerit data verso ex ore repulsa
Nescio munificus quis tibi pr̄esul erit
Torpesces vereor sine libris dedita somno
Tunc sine codicibus torpida facta gemes.

Publius Lentulus nobilis Romanus cum in Iudea consu
latum ageret: Imperatori Tiberio Senatuq; Romano no
uitatum loco hancde Christo scripsit epistolam.



Ppatuit temporibus nostris et adhuc est
mo magne virtutis; cui nomē christus Ihe
sus qui dicitur a gentibus: prophetā veri
tatis: quem ei⁹ discipuli vocat filium dei.
Sūscitans mortuos: Et sanans languores:
homo quidem statura procerus & specta
bilis: vultum habens venerabilem: quem
intuentes possunt diligere et formidare:
capillos habēs coloris nuciis auellane p̄
maturē planos seī usq; ad aures: ab auribus vero crīspos aliquam
tulum ceruliores & fulgentiores: ab humeris ventillantes. Discri
men habensī medio capitīs iuxta morem nazareorum: frontem
planam & serenissimam: Cum facie sine ruga & macula aliqua:
quam rubor moderat⁹ venustat. Naris & oris nulla prorsus est: re
prehensio: barbam habens copiosam: & capillis concolorēm: sed
in medio bifurcatam. Aspectum habens simplicem & maturum:
Oculis glaucis varijs & claris existentibus in increpatione terribi
lis: in admonitiōe amabilis: & hylaris: seruata maturitate. Qui nū
q̄ visus est ridere: flere aut̄ s̄pē in statura corporis p̄pagat⁹ & ra
tus sed modest⁹ ac speciosus inter ceteros filios hominum. Vale.

Hæc epistola reperta est in romanorum annalibus apud vi
centium in speculo naturalis historiæ: & Euzebii: & Richardi.

In Capitulo de preuaricatione Adami & eue venerarunt pro
venearunt.

In. C. de circunsione ipso pro ipsa.

In. C. de oratione in orto abdomen coniungi debuit

In eodem sapor pro sopor

In. C. de samaritana frues pro foues

In. C. de illusione Christi disiungatur te de

In. C. de Herodis in insontes puerulos debacchariōe de decus
vbi est decus & in quarto carmine vbi dedecus debuit esse decus.

Ide peccatricis accessu ad dominum: annis pro annis vbi Ele
tys sumitur pro misericordia.

In. C. in quo agitur de ductu Christi ad pylatum infaustis pro
infaustis: In eodem deffenditis pro defenditis.

In. C. in quo dicitur q̄ eleuatut crux nullus pro nullis.

CFINIS.



CHAR

